

fordres, og der bliver altsaa kun tilbage, naar disse Omsætninger ere gjorte, at undersøge, om man forøvrigt kan ansee Omsætningerne for at være foretagne paa en saadan Maade, at der ikke er Grund til at klage derover. Der kan imidlertid ogsaa med Reservecens Midler — vi tale jo her om meget betydelige Midler, der beløbe sig til over 50 Millioner — skee Omsætninger af en anden Natur, Omsætninger, der mere eller mindre nærme sig til Speculationer, Omsætninger, som mere eller mindre synes at have et andet Diemed, f. Ex. at understøtte et eller andet Foretagende eller gaae i hvilken som helst anden Retning end den, ligefrem at opfylde Finantslovens Krav, og med Hensyn til alle saadanne Omsætninger troer jeg rigtig nok ganske i Almindelighed at maatte antage, at Finantsministeren egentlig ikke er berettiget til at foretage dem. Hermed udtaler jeg imidlertid aldeles Intet om, at man jo ikke bagefter paa særlig Maade kan og bør give Finantsministeren den manglende Berettigelse, men jeg troer i og for sig ikke, at Finantsministeren uden videre kan siges at have Berettigelsen. Jeg skal dog ikke med Hensyn til denne Art af Omsætninger stille mit Spørgsmaal aldeles bestemt, fordi jeg maa erkjende en anden Ting, nemlig, at det som oftest er overordentlig vanskeligt at drage en skarp Grændse mellem den første Art af Omsætninger og det, jeg kalder den sidste Art, idet ganske vist mange Omsætninger, uden directe at gaae ud paa at tilfredsstille de Krav, der paa de aarlige Finantslove stilles til Reservecens, dog ialfald indirecte kunne gjøre det, idet saadanne Omsætninger kunne lette senere Operationer, som directe have dette Formaal. Der er imidlertid en tredje Ting, som ogsaa kommer frem ved den Skrivelse, der foreligger aftrykt for os, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt Finantsministeren har Berettigelse til, paa Reservecens Midler at stifte Laan. Der er jo her Tale om flere, og det temmelig betydelige Laan, af hvilke det første og største jo er det paa 1,500,000 Rd., som i 1868 — 69 er stiftet hos Privatbanken. Den ærede Finantsminister kalder dette i sin Skrivelse et Forskud, og det ærede Udvalg gjentager senere dette Udtryk, men jeg troer dog at burde ud-

tale, at jeg idetmindste indtil videre ikke kan opfatte dette Udtryk som correct. Det er dermed aldeles ikke min Mening at ville udtale nogen Dom om Realiteten af den Handling, som Finantsministeren har iværksat; jeg kan kun i saa Henseende ikke opfatte dette Udtryk „Forskud“ correct, men maa opfatte Handlingen ligefrem som et Laan. Jeg troer ikke, der kan være Tale om Forskud alene, medmindre der forud har været afsluttet en Handel, saaledes at der senere under intetsomhelst Forhold kunde blive Spørgsmaal om Andet, end at disse 1,500,000 Rd. skulde dækkes gennem Reve-nuet af denne Handel; men som Forholdet her foreligger oplyst, kan jeg ikke see Andet, end at Ministeren har gjort et Laan, stillet et Pant for Laanet, og under visse Betingelser bemyndiget Banken til at realisere Pantet. Dette er lykkedes, og der er jo forsaavidt fremkommet en Situation, under hvilken man har kunnet kalde det Forskud; men jeg troer, at og man meget godt kunde tænke sig, at det klart og reent var kommet til at staae saaledes, at Handlingen i Virkeligheden slet ikke var Andet end et Laan, idet det nemlig kunde tænkes, at Forholdene havde stillet sig saaledes, at denne Realisation ikke havde ladet sig iværksætte paa den Maade, man havde tænkt sig. Jeg troer derfor, at Udtrykket „Forskud“ ikke er correct og overhovedet kun kan bruges om Forudbetaling i Tilfælde, hvor der virkelig iforveien er afsluttet en endelig Handel; men jeg skal ikke forfølge denne Sag videre, fordi det i og for sig ikke er af videre Betydning med Hensyn til det egentlige Tvivlsspørgsmaal, eftersom der jo senere er Tale om Laan, som ligefrem indrømmes at være Laan. Nu er altsaa Spørgsmaalet dette: har Finantsministeren formel Bemyndigelse til at foretage saadanne Hand- deler paa Reservecens Midler, og dernæst, hvis man ikke mener, at Finantsministeren har denne formelle Berettigelse — jeg er kommen noget i Tvivl om, hvorvidt jeg var i Samstemning med Udvalget, idet jo nemlig den ærede Ordfører har udtalt, at Finantsministeren havde en saa at sige ubegrændset Berettigelse med Hensyn til Reservecens Midler, hvad jeg neppe troer — saa foreligger det andet Spørgsmaal: hvorledes skal man,